

og for sig tilstrækkelig Begrundelse af og Hjemmel for, at Kvinderne ogsaa med Hensyn til Adgang til Tjenestestillinger og Hverv stilles lige med Mænd; men Ministeriet har ment, at det var rigtigt at faa dette slaet fast i en særlig Lov. Det er vi fra Venstres Side enige i, og det er mig en Tilfredsstillelse og Glæde paa baade mit Partis og egne Vegne at kunne give Lovforslaget vor Anbefaling og fulde Tilslutning.

Naar der altsaa nu efter Ministeriets Forslag udtrykkelig træffes Bestemmelse om, at Kvinder paa de her omhandlede Omraader skal stilles lige med Mænd, er det selvfølgelig først og fremmest af Hensyn til Kvinderne selv. Som Forholdene hidtil har været, har vi Gang efter Gang set os nødsaget til i de foreliggende Lovforslag at vedtage særlige Bestemmelser om, at Kvinderne skulde have — være sig Valgret paa et eller andet Omraade eller Adgang til at overtage en eller anden Stilling, og naturligvis har det, at det navnlig i de senere Aar i ret stor Udstrækning har været Regelen, at Kvinder fik Adgang til de forskellige Stillinger og Hverv, været en Tilfredsstillelse ikke blot for Kvinderne, men ogsaa for os Mænd, der gerne har arbejdet med paa, at Kvinderne blev ligestillet med Mændene paa saa mange Omraader som muligt. Der er efter min Mening ved denne Lejlighed al Grund til at udtale sin Tilfredshed med, at det er lykkedes paa saa mange Omraader for Kvinderne at opnaa Ligeret med Mændene. Vi har for den Sags Skyld ogsaa Grund til at yde en Tak til dem, navnlig blandt Kvinderne, der har gjort et stort og ihærdigt Arbejde for at skaffe Kvinderne de samme Rettigheder, som vi Mænd har. Der er for mig ingen Tvivl om, at naar vi er naaet saa langt, som vi er, idet Kvinderne baade ved Valg til Menighedsraad, Hjelpekasser og Kommunalbestyrelser har faaet fuldstændig Ligestilling med Mændene, har det kun været muligt, fordi der har været gjort et meget stort og ihærdigt og under vanskelige Forhold ofte brydsomt Arbejde, specielt fra Kvindernes egen Side, for at naa op paa Siden af Mændene i Henseende til Rettigheder. Det er ogsaa efter min Opfattelse, fordi Kvinderne paa alle de Omraader, jeg har nævnt, har vist, at de sidder inde med baade den fornødne Interesse for og Forstaaelse af de Sager, de efterhaanden — skal jeg sige — har faaet Lov til at have med at gøre, at det var saa selvfølgelig, som det var, at Ministeriet

Berntsen ved Fremsættelsen af sit Grundlovsforslag i 1912 tog Bestemmelsen med om Kvindernes Ligestilling med Mændene med Hensyn til politisk Valgret og Valgbarhed. Det store Arbejde, der er gjort, og den Indsats, Kvinderne har øvet paa de Omraader, hvorpaa de tidligere har faaet Adgang til at deltage lige med Mændene i Virksomheder og indtage Tjenestestillinger, gjorde, at det store Flertal af Befolkningen, da Ministeriet Berntsens Grundlovsforslag kom frem for Offentligheden, gav det ubetinget Tilslutning med Hensyn til Bestemmelsen om, at Kvinderne skulde have Valgret lige med Mændene. Selv om der vel var enkelte, der ikke var særlig begejstrede, havde Kvindernes Indsats i det offentlige Liv allerede paa det Tidspunkt givet sig saadanne Udslag, at det var en meget lavmælt Opposition, der kom fra deres Side, der enten havde Betænkelighed ved eller maaske ogsaa i deres Hjerter var imod Kvindernes Valgret. Men uaftet der altsaa er naaet ganske betydeligt særlig i den nyere Tids Lovgivning med Hensyn til Kvindernes Ligestilling med Mændene, er Forholdene efter min Mening ingenlunde tilfredsstillende, fordi det hidtil har været saadan, at paa ethvert Punkt, hvor der kunde være Tale om, at Kvinderne skulde have en Ret lige med Mændene, det være sig med Hensyn til Administrationen eller med Hensyn til Valgret, har der i de paagældende Love skullet en særlig Bestemmelse ind om, at Kvinderne skulde have denne Ret. Det er i og for sig meget utilfredsstillende, selv om man, som jeg nævnte, har været glad for det, man har naaet. Der kan ikke siges noget imod, at man i Lovgivningen er gaaet ud fra som en Selvfølge, at Mændene skulde have de omhandlede Rettigheder, hvad enten det nu gælder om at vælge eller at modtage et Embede; men det har dog været utilfredsstillende for Kvinderne, og i øvrigt ogsaa for mange af os Mænd. Derfor synes jeg, der er Grund til at udtale Glæde over, at der nu ikke længere skal særlige Bestemmelser til, for at Kvinderne kan faa de samme Rettigheder som Mændene, og at der ikke mere skal behøves maaske en 2—3 særlige Paragraffer for at sikre dem det, men at det slaas fast, at i ethvert Forhold, hvad enten det er med Hensyn til Lovgivningsmagten eller til Administrationen, er Kvinderne fuldstændig ligestillede med Mændene. Dette er selvfølgelig det vigtigste og ogsaa det, der tilsigtes med Lovforslaget.